

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 12 d.d. 25 februari 2009
(mr. M.M. Mendel, voorzitter, mr. E.M. Dil - Stork en mr. B. Sluijters)

I. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- de door partijen met de Ombudsman Financiële Dienstverlening gevoerde correspondentie;
- de klacht met bijlagen, ontvangen op 28 mei 2008;
- het door Consument ingevulde en ondertekende vragenformulier;
- het antwoord van Aangeslotene van 19 augustus 2008 met bijlagen;
- de repliek van Consument van 6 oktober 2008 met bijlage;
- de dupliek van Aangeslotene van 30 oktober 2008.

De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid.

De Commissie heeft voorts vastgesteld dat beide partijen het advies als bindend zullen aanvaarden.

De Commissie heeft partijen opgeroepen voor een mondelinge behandeling te Den Haag op maandag 2 februari 2009.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

2.1. Consument heeft met een aannemer een geschil gekregen omtrent de verbouwing van zijn woning. Dat geschil is voorgelegd aan de Raad van Arbitrage voor de Bouw, die in 2003 uitspraak heeft gedaan. Volgens opgave van Consument heeft hij daarna een kort geding tegen de aannemer gevoerd, omdat deze tot tenuitvoerlegging van de uitspraak van de Raad wilde overgaan. Ook is Consument van de uitspraak in hoger beroep gegaan bij de Raad. Op 31 maart 2006 is in het hoger beroep uitspraak gedaan.

2.2. Consument heeft bij Aangeslotene een rechtsbijstandverzekering afgesloten. Artikel 2 van de op de kwestie van toepassing zijnde polisvoorwaarden luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

'(...) Daarnaast vergoedt (Aangeslotene) de volgende externe kosten: de kosten van een advocaat uit het (Aangeslotene)-Advocatennetwerk® of van een advocaat buiten dit

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

netwerk. Als een advocaat buiten het (Aangeslotene)-Advocatennetwerk® uw zaak behandelt, worden echter alleen de kosten die gebruikelijk zijn voor een zaak, zoals de zaak die behandeld wordt, betaald'.

2.3. In 2004 heeft Consument een klacht ingediend tegen Aangeslotene bij de Raad van Toezicht Verzekeringen. In zijn uitspraak Nr. 2005/066 Rbs van 10 oktober 2005 heeft de Raad de in verband met artikel 2 van de polisvoorwaarden ingediende klacht gegrond verklaard, maar heeft dienaangaande en omtrent de kosten van de door Consument ingeschakelde externe advocaat ook geoordeeld: 'De Raad ziet evenwel geen aanleiding aan de gegrondbevinding van deze klacht voor verzekeraar (financiële) consequenties te verbinden nu verzekeraar reeds bijna € 100.000,- heeft betaald voor de behandeling van het dossier van klager in eerste aanleg, terwijl de conventionele vordering slechts € 55.396,- (f 123.000,-) bedraagt.'

2.4. Na de uitspraak in hoger beroep van de Raad van Arbitrage voor de Bouw heeft Consument met een beroep op artikel 6 van de polisvoorwaarden van Aangeslotene vergoeding gevorderd als hierna in 3.1. omschreven. Voor zover thans van belang luidt dit artikel als volgt:

'Wanneer de zaak door een advocaat buiten het (Aangeslotene)-Advocatennetwerk® wordt behandeld, dan geldt de volgende regeling. Bent u het niet eens met de behandeling van de advocaat, dan kunt u de zaak voortzetten met behulp van een andere advocaat. De hiermee gemoede kosten komen voor uw eigen rekening. Bereikt u uiteindelijk het door u beoogde resultaat, dan zal (Aangeslotene) de verzekerde kosten van rechtsbijstand achteraf alsnog aan u vergoeden.'

3. Geschil

3.1. Consument vordert: behandeling door de Commissie van zijn zaak op grond van artikel 6 van de polisvoorwaarden en vergoeding door Aangeslotene van zijn kosten van het kort geding en het hoger beroep en de daarmee samenhangende kosten van in totaal € 60.303,53, vermeerderd met de wettelijke rente daarover vanaf 10 maart 2007.

3.2. Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.

Consument is in hoger beroep door de Raad van Arbitrage voor de Bouw alsnog in het gelijk gesteld. Aangeslotene weigert echter de kosten van het kort geding, het hoger beroep en de samenhangende kosten te vergoeden. Dit is in strijd met de artikelen 2 en 6 van de polisvoorwaarden.

De weigering de kosten van het kort geding en het hoger beroep te betalen, heeft Consument destijds aan de Raad van Toezicht Verzekeringen voorgelegd. Deze heeft in 2005

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Consument in het gelijk gesteld. De uitspraak heeft echter, tot grote verbazing van Consument, geen financiële gevolgen voor Aangeslotene.

Vervolgens heeft in 2006 de Raad van Arbitrage voor de Bouw uitspraak in hoger beroep gedaan, geheel in het voordeel van Consument.

In zijn klacht bij de Raad van Toezicht Verzekeringen heeft Consument zich beroepen op artikel 2 van de polisvoorwaarden. Artikel 6 is toen niet aan de orde geweest omdat er nog geen uitspraak in hoger beroep was. Omdat hij in hoger beroep in het gelijk is gesteld, heeft hij zich jegens Aangeslotene alsnog op artikel 6 beroepen. Dat artikel luidt:

'Verskil van mening over de behandeling

(...) Bereikt u uiteindelijk het door u beoogde resultaat, dan zal (Aangeslotene) de verzekerde kosten van rechtsbijstand achteraf alsnog aan u vergoeden.'

In 2003 is de vraag aan de orde geweest of een andere advocaat voor klager de zaak zou voortzetten, maar na de uiteindelijke reactie van Aangeslotene was het onmogelijk nog van advocaat te wisselen. Aangeslotene komt haar verplichtingen uit de polisvoorwaarden niet na. Zij verschuilt zich achter de uitspraak van de Raad van Toezicht Verzekeringen, die volgens Aangeslotene gedaan is ongeacht de mogelijke uitkomst van het hoger beroep. Dat blijkt echter niet uit de uitspraak van de Raad, aldus Consument.

3.3. Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd. Consument heeft in 2000 een beroep gedaan op zijn rechtsbijstandverzekering voor het geschil met de aannemer. De zaak is behandeld door een jurist van Aangeslotene en later door een externe advocaat. Aangeslotene heeft de kosten van deze advocaat vergoed, maar toen deze kosten zeer snel en sterk opliepen, is discussie ontstaan over de vraag hoever de verplichting van Aangeslotene om deze kosten te vergoeden reikt. Zij heeft in totaal bijna € 100.000,- aan kosten betaald. Dit betreft de kosten van behandeling door de advocaat bij de Raad van Arbitrage voor de Bouw in eerste aanleg. Aangeslotene heeft zich (samengevat) op het standpunt gesteld dat zij niet gehouden was nog meer kosten te vergoeden. Consument heeft (samengevat) het standpunt ingenomen dat Aangeslotene ook de verdere kosten van de zaak, dus de kosten van het hoger beroep, moet vergoeden. Dit geschil is aan de Raad van Toezicht Verzekeringen voorgelegd. In zijn uitspraak van 10 oktober 2005 heeft de Raad van Toezicht de klacht op één punt gegrond verklaard en daarbij vermeld dat aan deze gegrondbevinding voor Aangeslotene geen financiële consequenties worden verbonden, nu Aangeslotene reeds bijna € 100.000,- heeft betaald. Consument is voor eigen rekening in hoger beroep gegaan bij de Raad van Arbitrage voor de Bouw. Nadat in maart 2006 de Raad uitspraak in hoger beroep had gedaan, heeft Consument Aangeslotene verzocht de kosten van het hoger beroep, ongeveer € 60.000,-, te vergoeden. Aangeslotene heeft dat afgewezen.

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

a. Niet ontvankelijkheid

Het betreft hier precies dezelfde zaak als die waarover de Raad van Toezicht Verzekeringen uitspraak heeft gedaan. Ook nu gaat het over vergoeding van de kosten van het hoger beroep bij de Raad van Arbitrage voor de Bouw. De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft al uitgesproken dat Aangeslotene niet meer behoeft te vergoeden dan zij al gedaan heeft. Volgens artikel 7 lid 1 onder a van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening kan deze zaak niet (nogmaals) aan de Commissie worden voorgelegd.

b. Geen verplichting tot kostenvergoeding

Subsidiar stelt Aangeslotene zich op het standpunt dat zij niet verplicht is de kosten van het hoger beroep te vergoeden. Hiervoor verwijst zij naar de argumentatie die zij bij de Raad van Toezicht Verzekeringen naar voren heeft gebracht. In de situatie en de argumentatie is verder niets gewijzigd.

c. Artikel 6 van de polisvoorwaarden is niet van toepassing

Consument baseert zijn verzoek om vergoeding van de kosten van het hoger beroep op een onderdeel van artikel 6 van de polisvoorwaarden. Hij citeert een deel ervan, maar laat het meest relevante gedeelte achterwege. In deze kwestie was geen sprake van de in het artikel geformuleerde ontevredenheid van Consument over de behandeling door zijn advocaat en ook niet van voortzetting van de zaak door een andere advocaat. Consument wilde deze zaak alleen door een advocaat van eigen keuze laten behandelen en stond erop dat dezelfde advocaat de zaak ook in hoger beroep zou behandelen. Het beroep op artikel 6 is dus onjuist en zelfs onbegrijpelijk.

d. De hoogte van de kosten is discutabel

Zonder dat Aangeslotene precies weet hoe de behandeling van de zaak in hoger beroep is verlopen, lijken de kosten van het hoger beroep erg hoog. Als zij al gehouden zou zijn om meer kosten te vergoeden dan zij gedaan heeft, wil zij - meer subsidiar - de gelegenheid krijgen zich een beeld te vormen van de achtergrond en de redelijkheid van de kosten met de mogelijkheid om deze kosten ter discussie te stellen, eventueel door begroting van de declaraties.

4. Zitting

4.1. Ter zitting hebben Consument en Aangeslotene hun standpunten nader toegelicht.

5. Beoordeling

5.1. Consument heeft zich in 2005 bij de Raad van Toezicht Verzekeringen erover beklagd dat Aangeslotene weigerde alle kosten van rechtsbijstand te vergoeden ter zake van

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

de door Consument voor de behandeling van zijn geschil met de aannemer ingeschakelde externe advocaat. Blijkens zijn uitspraak Nr. 2005/066 Rbs in deze zaak hebben partijen de Raad te kennen gegeven dat Consument hoger beroep had ingesteld van de uitspraak van de Raad van Arbitrage voor de Bouw. In zijn uitspraak Nr. 2005/066 Rbs - zie hierboven onder 2.3. - heeft de Raad van Toezicht Verzekeringen vervolgens geoordeeld: 'De Raad ziet evenwel geen aanleiding aan de gegrondbevinding van deze klacht voor verzekeraar (financiële) consequenties te verbinden nu verzekeraar reeds bijna € 100.000,- heeft betaald voor de behandeling van het dossier van klager in eerste aanleg, terwijl de conventionele vordering slechts € 55.396,- (f 123.000,-) bedraagt.'

5.2. Aangeslotene heeft met juistheid gesteld dat daarmee de Raad van Toezicht Verzekeringen reeds heeft geoordeeld over hetzelfde geschil, namelijk dat Aangeslotene weigert alle kosten van rechtsbijstand te vergoeden ter zake van de door Consument voor zijn bouwzaak ingeschakelde externe advocaat, als thans bij de Commissie voorligt.

5.3. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.1 onder a van haar Reglement kan de Commissie 'een Geschil slechts in behandeling nemen indien (...) het Geschil niet (meer) aanhangig is bij, of niet reeds tot een uitspraak heeft geleid van, een rechter, een commissie van scheidsmannen, een andere geschillencommissie genoemd in artikel 9 of een daarmee vergelijkbare instantie (...)'. De Commissie is van oordeel dat uitspraak Nr. 2005/066 Rbs van de Raad van Toezicht Verzekeringen een uitspraak is als bedoeld in artikel 7.1 van het Reglement en aan behandeling van het geschil door de Commissie in de weg staat. Dit leidt ertoe dat de Commissie de klacht niet-ontvankelijk zal verklaren.

5.4. Ten overvloede wijst de Commissie erop dat het door Consument gedane beroep op artikel 6 van de polisvoorwaarden hem niet zou baten. Dit artikel betreft immers de situatie waarin de verzekerde het niet eens is met de behandeling van de ingeschakelde advocaat en de zaak voorziet met behulp van een andere advocaat. Consument heeft niet gesteld en niet gebleken is dat hij het niet eens was met de behandeling van de ingeschakelde advocaat. Evenmin heeft Consument de zaak voortgezet met behulp van een andere advocaat.

6. Beslissing

De Commissie verklaart, bij wijze van bindend advies, de klacht niet-ontvankelijk.